

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 24 lutego 2022 r. w sprawie T-442/21, Rhiannon Thomas i Michaël Julien/Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 22 kwietnia 2022 r. przez Michaëla Juliëna

(Sprawa C-285/22 P)

(2022/C 257/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Michaël Julien (przedstawiciele: adwokaci J. Fouchet i J.-N. Caubet-Hilloutou)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia T-442/21 wydanego w dniu 24 lutego 2022 r. przez Sąd Unii Europejskiej;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2021/689⁽¹⁾ podjętej przez Radę Unii Europejskiej w dniu 29 kwietnia 2021 r. w zakresie, w jakim zatwierdza ona art. Comprov16 umowy handlowej podpisanej w dniu 30 grudnia 2020 r. przez Unię Europejską i Zjednoczone Królestwo i w zakresie, w jakim umowa ta nie zachowuje swobody przepływu obywateli brytyjskich mających bliskie więzi rodzinne i majątkowe na terytorium Unii Europejskiej;
- obciążenie Unii Europejskiej całością kosztów postępowania, w tym wynagrodzeniem adwokata w wysokości 5 000 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnosi, że organizacja wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej jest, w odniesieniu do praw jednostek, restrykcyjnie pojmowana oraz że brak poszanowania praw jednostek w umowie handlowej wpływa na jego sytuację jako obywatela brytyjskiego pochodzenia francuskiego, posiadającego francuską rodzinę i będącego właścicielem nieruchomości we Francji, w której regularnie przebywa przez okres przekraczający 90 dni.

W związku z tym wnoszący odwołanie ma interes prawny w zaskarzeniu decyzji o zawarciu umowy o handlu i współpracy, a Sąd naruszył art. 263 TFUE, nie uznając tego interesu, co powinno skłonić Trybunał do uchylenia jego postanowienia i rozpoznania sprawy co do istoty.

W szczególności Sąd naruszył prawo przy ocenie kryteriów dopuszczalności skargi określonych w art. 263 akapit czwarty TFUE. Po pierwsze bowiem, zaskarżone akty, jako akty o zasięgu ogólnym niepodlegające procedurze ustawodawczej, są w istocie aktami regulacyjnymi; po drugie, ponieważ umowa handlowa nie przewiduje żadnych przepisów dla obywateli brytyjskich, którzy zachowali bliskie więzi osobiste, rodzinne lub majątkowe z Unią Europejską, nie zawiera ona żadnych przepisów wykonawczych dla nich.

Ponadto, spełnione jest nawet kryterium bezpośredniego wpływu na indywidualną sytuację wnoszącego odwołanie, ponieważ umowa handlowa, która nie przewiduje żadnych przepisów dla ograniczonego kręgu osób znajdujących się w takiej samej jak on sytuacji odmawia mu prawa do życia prywatnego i rodzinnego, do pewności prawa oraz do swobodnego i spokojnego korzystania z prawa własności, które zależy od jego swobody przemieszczania się.

Wnoszący odwołanie jest zatem dotknięty w wystarczająco indywidualny sposób brakami umowy handlowej w odniesieniu do swobody przemieszczania się obywateli brytyjskich, które zachowały bliskie więzi osobiste, rodzinne i majątkowe w Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2021/689 z dnia 29 kwietnia 2021 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (Dz.U. 2021, L 149, s. 2).